

Aknay Tibor

Emléksorok

*Bogdán Julianna ükanyám
nagyapja volt
tudós Miskoltzi Ferenc,
Bodok szülötte, peregrinus
enyedi diák.
Ott jártaimban többször
meglelni véltem
rég porladt őszám
lábanyomát.
Grófi házaknál
volt úrfik nevelője,
kamora magányban
igék szeretője,
vigyázva gonddal a
ládafiát.
Fagynak közepében
nagy üldöztetésben
a kedves városba ment.
Requiescat 9 Január
Egyezer Nyolcszáz Negyvenkilenc.*

Június

*A muskátlikat eláztatta
a tovatűnt hirtelen zápor,
az antracit felhők alól
előbukó Napban
őszapók szárítkoznak.
Pár perc s kezdődik előlről.
Felsír a diófa ága,
az eresz fuldokol, nyeli a vizet.
Majd újra tiszta az ég
majd újra borult:
akár az élet.
Vagy ő, maga volna?*

Négysoros

*Álmában bátor az ember.
Ujjong, ha felért a csúcsra.
Másnap eljön a reggel,
s félelmébe visszahúzza.*

Esti kérdés

*Latorként hívő – hívőként lator,
két lét közt micsoda kereszt!
Hogyan szabaduljak az egyiktől,
mikor a másik nem ereszt?*

